

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: a) **Odborová organizace Sluníčko, z.s.**, se sídlem Petrušov č.ev. 152, Staré Město, adresa pro doručování Tovární 14, Moravská Třebová, zastoupena Ing. Martinem Bínou, prezidentem organizace, b) **Ing. M. B.**, proti žalovanému: 1) **Krajský soud v Hradci Králové** - pobočka v Pardubicích, se sídlem Československé armády 218, Hradec Králové, 2) **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, o námitce podjatosti soudců Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích vznesenou žalobci a) a b) ve věci vedené pod sp. zn. 52 A 29/2017,

t a k t o :

- I. Všichni soudci Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodující dle rozvrhu práce v úseku správního soudnictví **jsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování ve věci žaloby vedené pod sp. zn. 52 A 29/2017.
- II. Věc **se přikazuje** Krajskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 21. 3. 2017 se žalobci a) a b) domáhali ochrany před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který spatřovali v tom, že žalobce b) byl vykázán a následně i protiprávně vyveden u Krajského soudu v Hradci Králové justiční stráž z jednání soudu v jeho civilní věci a omezován na svobodě pohybu. Žalobce b) byl následně touto justiční stráží zastrašován při podání stížnosti u místopředsedy žalovaného 1). Žalobci rovněž nesouhlasili s požadavkem žalovaného 1), aby byla justiční stráž přítomna podávání stížnosti. Součástí tohoto podání je rovněž vznesení námítky podjatosti všech soudců Krajského soudu v Hradci Králové, neboť je žalobci dlouhodobě kritizují.

Přípisem ze dne 24. 3. 2017 byl Nejvyššímu správnímu soudu předložen spis krajského soudu za účelem rozhodnutí o žalobci vznesené námitce. Součástí tohoto přípisu bylo písemné prohlášení JUDr. Jana Dvořáka, JUDr. Aleše Korejtky, JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry, v němž uznali, že důvody jejich podjatosti

jsou dány, neboť žaloba se týká postupu jejich kolegů, tj. civilních soudců a postupu zdejší justiční stráže.

Po předložení věci Nejvyšší správní soudu poučil účastníky řízení o složení senátu, který o námitce podjatosti rozhodne. Žalobce a) na toto poučení reagoval sdělením ze dne 10. 4. 2017, nikoliv ve vztahu k uvedeným soudcům Nejvyššího správního soudu, nýbrž opět ve vztahu k soudcům krajského soudu, a to s tím, že mu dosud nebyla sdělena jména soudců, kterým byla věc na krajském soudu přidělena. Proto nemohl vznést námitku podjatosti.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Nejvyšší správní soud předně posoudil rozsah námitky podjatosti a dospěl k závěru, že žalobci a) a b) namítají podjatost všech soudců krajského soudu, jak vyplývá ze znění námitky obsažené v žalobě ze dne 21. 3. 2017. S ohledem na pravomoc soudů ve správním soudnictví se však námitka žalobců vztahuje pouze na soudce specializovaných senátů úseku správního soudnictví krajského soudu. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani dopis ze dne 10. 4. 2017, v němž žalobce a) tvrdí, že žádnou námitku podjatosti nemohl vznést, neboť toto tvrzení se rozchází jak s obsahem poučení ze dne 5. 4. 2017, tak s obsahem jeho žaloby ze dne 21. 3. 2017.

Nejvyšší správní soud v tomto směru nepřehlédl, že žaloba ze dne 21. 3. 2017 vykazuje jisté formální vady, jelikož žalobci nesprávně označili žalované správní orgány, přičemž je dále nutné zvážit, zda správní soudy mají ve vztahu k určitým zásahům vymezeným v petitu této žaloby pravomoc rozhodovat a zda je žalobce a) vůbec věcně aktivně legitimován, neboť údajné protiprávní zásahy žalovaných byly zjevně zaměřeny pouze vůči žalobci b). Situaci rovněž komplikuje sdělení žalobce a), že žádnou námitku podjatosti nevzněsl, tudíž vyvstává otázka, zda vůbec byla jeho jménem řádně podána předmětná žaloba. Tyto skutečnosti však Nejvyšší správní soud nemůže za dané procesní situace řešit, neboť se musí zabývat námitkou podjatosti obsaženou v žalobě ze dne 21. 3. 2017. Bude tedy věcí dalšího řízení před krajským soudem tyto okolnosti vyřešit.

Nejvyšší správní soud již o podobných věcech, jako je nyní posuzovaná, v minulosti rozhodoval. V situaci, kdy tvrzený zásah byl učiněn předsedou krajského soudu, zdejší soud vyloučil všechny soudce tohoto soudu, kteří podle rozvrhu práce mohli souzenou věc projednávat a v ní rozhodovat, a to bez ohledu na to, že vyloučení soudci subjektivní pochybnosti o své nepodjatosti neměli (viz usnesení ze dne 30. 9. 2003, č. j. Nao 31/2003 – 16). Obdobně konstatoval, že jsou dány důvody k pochybnostem o nepodjatosti soudců, mají-li rozhodovat o žalobě proti rozhodnutí vydanému místopředsedou stejného soudu, u něhož působí, neboť místopředseda soudu může v zákonem stanovených případech vůči těmto soudcům vykonávat úkoly státní správy (srov. rozsudek ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 – 70). V případě, kdy žalobce brojil proti rozhodnutí ministerstva,

pokračování

kterým bylo potvrzeno rozhodnutí krajského soudu, jež bylo svou povahou prvostupňovým správním rozhodnutím, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že lze mít důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudců příslušného krajského soudu, neboť ten v řízení rozhodoval jako správní orgán prvního stupně, což je subjekt totožný se správním soudem, který by měl ve věci rozhodnout (viz usnesení ze dne 15. 7. 2015, č. j. Nad 171/2015 – 32).

V nyní posuzované věci je žalobou ze dne 21. 3. 2017 mj. napadán údajný zásah místopředsedy žalovaného 1, které se bezprostředně dotklo práv žalobce b), o něž v soudním řízení jde. Soudci specializovaných senátů místně příslušného krajského soudu rozhodují u soudu, který je fakticky totožný s žalovaným správním orgánem. Vzhledem k tomu lze mít důvodné objektivní pochybnosti o jejich nepodjatosti, a to i kdyby takové pochybnosti nepocitovali. Dotčení soudci ostatně sami v přípise ze dne 24. 3. 2017 seznali, že důvod pochybovat o jejich nepodjatosti je zde dán. Z popsanych důvodů jsou všichni soudci úseku správního soudnictví krajského soudu vyloučeni z projednávání věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 52 A 29/2017 (obdobně viz také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. Nao 80/2013 – 36).

Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci byli vyloučeni všichni soudci specializovaných senátů krajského soudu a nelze tak sestavit senát, Nejvyšší správní soud přikázal věc Krajskému soudu v Praze, u něhož je rovněž splněn předpoklad geografické blízkosti správnímu orgánu prvního stupně (§ 7 odst. 2 s. ř. s.). Na věci nic nemění ani to, že v souladu s rozvrhem práce u krajského soudu byla věc přidělena jeho pobočce, neboť důvody, pro které jsou tito soudci vyloučeni z projednávání a rozhodování předmětné věci, se vztahují i na soudce samotného Krajského soudu v Hradci Králové, tudíž je nutné rozhodnout o delegaci na jiný věcně příslušný soud.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. dubna 2017

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu